

Arrest

nr. 149 558 van 13 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die loco advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 14 november 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 4 september 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 17 juli 1960 te Tadjoura. U bent van Issa – Saad Mussa – Reer Yaroun afkomst. U hebt geen kinderen en u bent nooit gehuwd. U woonde in Balbala in Djibouti stad met uw moeder. U had een eigen winkel om in uw behoeften te voorzien. U was lid van de partij ‘UDJ’ (Union for Democracy and Justice) sinds 2005. U maakte deel uit van de vrouwengroep die mensen mobiliseerde. U was tevens verwant met de voorzitter van deze partij, Ismael Guedih Haret Farah Guelleh. Op 18 februari 2011 werd u aangehouden tijdens een manifestatie.

Na twee dagen te zijn vastgehouden in het arrondissement A werd u overgebracht naar de gevangenis van Nagad waar u nog zeven dagen werd vastgehouden voor u uiteindelijk op 27 februari 2011 terug vrij gelaten werd. Tijdens uw detentie werden jullie mishandeld en met een stok geslagen. Op 25 oktober 2012 werd u wederom tijdens een manifestatie aangehouden en naar Nagad gebracht. Er werd u gezegd dat u lid was van de oppositie. Jullie werden mishandeld en het voedsel dat de families probeerden te brengen werd jullie ontzegd. Op 2 november 2012 werd u weer vrij gelaten. Op 25 februari 2013 werd u opnieuw aangehouden, wederom tijdens een manifestatie. U werd op 5 maart 2013 terug vrij gelaten. Telkens werd u gevraagd waarom u de oppositie steunde en maanden ze u aan de groep te verlaten. Op 9 oktober 2013 werd uw winkel gesloten en werd uw licentie afgenomen. Alles wat in de winkel stond werd in beslag genomen. U was die dag zelf niet aanwezig in de winkel en er werd een convocatie achtergelaten voor u met de vraag zich aan te melden bij de politie op 11 november 2013. U dacht dat u gearresteerd zou worden en vluchtte op 10 oktober 2013 naar Ali Sabeh. U verbleef daar drie dagen bij de familie van uw oom langs vaderszijde. Hij deed zaken in Ethiopië. Hij slaagde erin u naar Diridaba in Ethiopië te brengen waar u op 14 oktober 2013 aankwam. U hoorde dat de meesten van uw familie aangehouden werden omwille van u en dat de autoriteiten in Djibouti u wilden aanhouden. Uw oom trof de nodige maatregelen opdat u Ethiopië zou kunnen verlaten. Op 13 november 2013 verliet u Ethiopië en reisde u naar België waar u op 14 november 2013 een asielprocedure startte bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

U stelde niet terug te kunnen naar Djibouti omdat u vreest vervolgd te zullen worden door de autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de UDJ en omwille van uw verwantschap met de leider van deze partij.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gesteld te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw politieke activiteiten en uw politiek lidmaatschap niet geloofwaardig zijn daar uw kennis met betrekking tot de partij, zelfs indien rekening wordt gehouden met uw laag politiek profiel binnen de partij en rekening houdende met uw lage scholingsgraad, ondermaats was. Zo was u niet in staat te zeggen waar de afkorting 'UDJ' voor staat of wat de volledige naam van de partij is (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 24 juni 2014, hierna gehoorverslag CGVS, p.4). U situeerde de zetel van de partij verkeerdelijk op de Avenue Nasser, Quartier 7 (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en documentatie in het administratieve dossier). Naast de leider van de partij noemde u drie leden van het comité van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U slaagde er echter niet in te zeggen welke functies deze personen hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U wist niet wie de woordvoerder van de partij was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd naar namen van leiders van andere vrouwengroepen van de UDJ naast die waar u deel van uitmaakte in Balbala, noemde u Hawa Mohamed, Khadra Ali, Shamis Abdulahi en Amina Ismael (zie gehoorverslag CGVS, pp.9-10). Toen u hierop gevraagd werd van welke groepen zij leider waren, bleek dat u leiders noemde van vrouwengroepen van de ARD en de MRD (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kon echter niet zeggen wie van welke partij was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd de namen nogmaals te geven bleek u hiertoe niet meer in staat. U noemde naast Hawa Mohamed, Abderhad en Birwaka Hassan, twee namen die u voordien niet noemde en u was niet in staat de drie andere namen die u voordien noemde weer op te sommen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kon naast de vrouwengroep van de UDJ in Balbala waar u beweerde deel van uit te maken, geen andere vrouwengroepen van de UDJ opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U vermeldde dat u op 22 februari 2013 ging stemmen bij de parlementaire verkiezingen in Djibouti maar u slaagde er echter slechts in twee namen van kandidaten bij de verkiezingen te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U vertelde dat in januari 2013 verschillende politieke partijen waaronder de UDJ samen de 'UNS' vormden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat het om de 'USN' gaat en niet de 'UNS' (zie documentatie in het administratieve dossier). Bovendien was u niet in staat te zeggen waar de afkorting 'UNS' voor staat of wat de volledige naam was van deze coalitie (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U wist evenmin wanneer in januari 2013 deze coalitie opgericht werd (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde dat de voorzitter van de coalitie uit de partij 'IRD' komt (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Toen u er door het Commissariaat-generaal op gewezen werd dat hij niet uit de 'IRD' komt, bleef u volhouden dat dit wel het geval is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De voorzitter van de 'USN' komt echter uit de 'ARD' (zie documentatie in het administratieve dossier). U had geen weet van leden van de oppositie die gedood werden (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Naast drie religieuze prominenten kon u geen enkele

andere leden van de oppositie noemen die ooit aangehouden werden (zie gehoorverslag CGVS, p.16, 17). U zei enkel dat er soms mensen aangehouden werden aan de moskee toen u gevraagd werd naar momenten, of evenementen waarbij veel leden van de oppositie aangehouden werden (zie gehoorverslag CGVS, p.17). U kon verder geen concrete incidenten opnoemen. U bevestigde dat de leider van de UDJ ooit aangehouden werd maar slaagde er niet in te preciseren wanneer, voor hoe lang en bij welke gelegenheden hij aangehouden werd en wanneer hij weer vrijgelaten werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U noemde twee leden van de UDJ in België maar slaagde er niet in te preciseren welke functie ze hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U wist niet wie de vertegenwoordiger is van de UDJ in België (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U stelde verkeerdelijk dat de overheidspartij in Djibouti de 'IMB' is (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U kende de volledige naam van deze partij niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uit bovenstaande kan duidelijk vastgesteld worden dat noch uw kennis van uw eigen partij, noch uw kennis van de Djiboutiaanse politiek in het algemeen afdoende was opdat uw eigen politiek engagement en lidmaatschap van de UDJ aannemelijk zou zijn, terwijl redelijkerwijs wel enige minimale kennis van u, als mobilisator bij grote manifestaties, verwacht mag worden.

Bovendien kunnen tevens een aantal vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen met betrekking tot uw arrestaties en de periodes dat u in detentie zat. U vertelde dat u op 18 februari 2011 tijdens een manifestatie aangehouden werd (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U kon echter geen enkele naam geven van andere aanwezigen op de manifestatie terwijl u wel vertelde dat er veel mensen waren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U vertelde toen aangehouden te zijn geweest samen met verschillende anderen. Ook van hen kon u geen enkele naam geven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U vertelde dat u op 25 oktober 2012 opnieuw aangehouden werd samen met diverse andere personen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U kon slechts één naam geven van de anderen die ook aangehouden werden, met name Habon Mohamed (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wie dit was, repliceerde u dat ze net zoals u mobiliseerde voor de partij en dat ze deel uitmaakte van uw vrouwengroep (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Er werd door het Commissariaatgeneraal opgemerkt dat u haar niet vernoemde toen u alle vrouwen noemde uit uw groep die u bij naam kent (zie gehoorverslag CGVS, pp. 6, 9 en 14). Hierop wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat ze toch geen deel uitmaakte van uw vrouwengroep maar dat het een studente was en dat jullie verwant waren (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U kon geen enkele naam geven van celgenoten waarmee u gedurende zeven dagen opgesloten zat eind oktober 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U vertelde dat u op 25 februari 2013 weer aangehouden werd tijdens een manifestatie waar de fraude bij de verkiezingen aangeklaagd werd (zie gehoorverslag CGVS, pp.15-16). U zei dat er toen veel mensen aangehouden werden maar kon geen namen noemen van anderen die samen met u aangehouden werden (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U vertelde dat op 9 oktober 2013 uw winkel werd gesloten en dat er een politieconvocatie om u te komen aanmelden op 11 november 2013 werd achtergelaten voor u (zie gehoorverslag CGVS, pp.3, 17). U voegde toe dat u die dag wederom aangehouden werd maar dat u na drie uur weer vrij gelaten werd (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Het is echter ten zeerste opmerkelijk dat u deze arrestatie voordien niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens uw spontaan relaas op het Commissariaat-generaal (zie vragenlijst CGVS, dd.21 november 2013 en gehoorverslag CGVS, p.3). De verklaring die u hiervoor gaf was dat u slechts drie uur vastgehouden werd en dat u het dus niet echt als arrestatie beschouwde (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Aangezien dit voorval mede aan de basis lag van uw vlucht uit Djibouti mag redelijkerwijs echter wel verwacht worden dat u dit vanaf het begin duidelijk gezegd zou hebben en is het feit dat u slechts gedurende enkele uren werd vastgehouden geen afdoende verklaring waarom u het zelf niet echt als arrestatie beschouwde en het dus niet vermeldde, des te meer daar u het nadien wel zelf vermeldde als zijnde een arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Daarenboven is het toch wel op zijn minst bedenkelijk te noemen dat, zoals u zelf beweerde, de politie uw winkel zou sluiten en u zou arresteren om dan vervolgens een politieconvocatie achter te laten ter uwer attentie in uw winkel en u, terwijl ze u in detentie hadden, te laten gaan om u dan daarna wanneer u zich zou komen aanmelden terug te kunnen arresteren (zie gehoorverslag CGVS, p.3,17-18). Redelijkerwijs mag van u verwacht worden dat u duidelijke, gedetailleerde en eensluidende verklaringen kan afleggen aangaande de vervolging en detentie waar u het slachtoffer van beweert geweest te zijn voor uw vlucht uit Djibouti. Dit was duidelijk niet het geval. Er kan bij gevolg dan ook totaal geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent.

Verder blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat familie van leden van de oppositie niet noodzakelijk vervolging vrezen door de autoriteiten louter omwille van hun familieband (zie documentatie in het administratieve dossier). Daar uw verklaringen aangaande uw politiek engagement niet geloofwaardig bleken en ook uw verklaringen aangaande de vervolging waar u

beweerde het slachtoffer van geweest te zijn niet overtuigend zijn, is er geen enkele aanwijzing dat u enige gegronde vrees zou hebben vervolgd te zullen worden louter omwille van uw verwantschap met de leider van de UDJ bij een eventuele terugkeer naar Djibouti. Des te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins onmiddellijk verwant bent met de leider van de UDJ maar dat jullie jullie vierde overgrootvader langs vaderszijde delen (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

U legde 1 attest van de 'Chambre de Commerce du Djibouti' voor dat u in 2010 de activiteit van "entrepreneur des travaux publics et privés" uitoefende en 3 attesten van dezelfde instantie dat u in 2011, 2012 en 2013 de activiteit van "vente au détail de produits d'alimentation générale" uitoefende. U legde ook voor deze vier jaren het bewijs van betaling van uw handelslicentie voor. U legde een foto voor waarop u samen met anderen te zien bent, die genomen werd tijdens een informatie conferentie met betrekking tot de Djiboutiaanse oppositie te Brussel voor. Voorts legde u uw identiteitskaart van Djibouti (met nummer 007265) voor en uw "carte de membre" van de UDJ (met nummer 0068). Tot slot legde u een "attestation de garde à vue" opgemaakt op 2 november 2012 door het diensthoofd van het politie commissariaat voor.

Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw beroepsactiviteit en uw identiteit worden immers niet in twijfel getrokken. Noch de lidkaart van de UDJ, noch het feit dat u op een foto staat in het gezelschap van leden van de oppositie van Djibouti in België is niet van die aard dat het de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw politiek lidmaatschap en engagement alsook met betrekking tot de vervolging waarvan u beweerde het slachtoffer te zijn geweest kan herstellen. Bovendien heeft de foto eerder een gesolliciteerd karakter. Met betrekking tot het 'attestation de garde à vue' dient opgemerkt te worden dat er ernstige twijfel rijst bij de waarachtigheid van dit document gezien voorgaande vaststellingen met betrekking tot uw arrestatie op 25 oktober 2012. Daarenboven rijzen ook enkele ernstige bedenkingen bij uw verklaringen aangaande de manier waarop u in het bezit gekomen bent van dit document. Zo beweerde u dat u toen u in oktober 2012 aangehouden werd nergens officieel van in beschuldiging werd gesteld en dat u niet voor de rechtbank moest verschijnen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U stelde dat u zelf vroeg om een bewijs dat u aangehouden werd en dat u hierop dit document gegeven werd (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Het is toch wel enorm bedenkelijk dat u een bewijs zou zijn gegeven van uw aanhouding en des te meer daar het hier duidelijk om een onwettige aanhouding ging. Toen u hierop gewezen werd door het Commissariaat-generaal herhaalde u enkel dat u dat document vroeg en dat ze u dat gegeven hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er doorgaans weinig geloof gehecht kan worden aan documenten uitgegeven door de Djiboutiaanse autoriteiten omdat corruptie welig tiert (zie documentatie in het administratieve dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift: "Bestreden beslissing van CGVS; Document pro deo; Uittreksels Facebook pagina van UDJ (met vermelding van de adres); Persbericht van de USN, op de website van UDJ, met vermelding van de adres van UDJ; Logo van USN; Artikel "Le Figaro" betreffende de arrestatie van Ismael Guedi in 2011; Attest van Mahdi BARRE ADAWE van 15 september 2014; Attest van de voorzitter van de LDDH van 5 november 2013; Nota van het gehoor van de advocaat".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending van "het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het

rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Waar verzoekster aanvoert dat *“Dit was een lang gehoor (van 14u25 tot 18u35!) met een korte pauze van 10 minuten”*, kan de Raad enkel vaststellen dat dit geen ongebruikelijke duur voor een interview betreft (volgens het gehoor van 14u30 tot 18u45), en dat daarenboven de duur van een gehoor geenszins een indicatie uitmaakt van de grondigheid en volledigheid van het gehoor. Waar verzoekster tevens aanvoert dat *“Op 18u20, heeft de advocaat gevraagd om de auditie te beëindigen aangezien de moeite van de eiseres. Dit werd geweigerd”* kan dit vooreerst niet blijken uit het gehoor. Waar verzoekster de nota's van haar raadsman bijvoegt, werd hierin door de raadsman geacteerd *“je demande à arrêter vu l'heure... refusé. Il est 18h20”* (gehoor versie raadsman). Aldus kan niet blijken dat verzoeksters raadsman op verzoeksters beweerde moeheid zou gewezen hebben, doch enkel dat het reeds laat was. Dat het gehoor na 18u20 nog verder is doorgegaan, is op zich geen reden om desgevallend foutieve antwoorden, onwetendheden en verwarringen te verschonen, temeer het gehoor maar een klein kwartier langer tot *“end 18h33”* heeft geduurd. Immers van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij ook na 18u correcte en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, ook indien het gehoor de hele middag in beslag nam waarbij een rustpauze van 10 minuten (gehoor p. 10) dan wel een half uur (*“pause 16h30-17h”*, gehoor versie raadsman) werd ingelast. Hoe dan ook, verzoekster is een professionele vrouw die als zelfstandige een winkel heeft zodat niet kan worden ingezien dat verzoekster moeilijkheden heeft om te vertellen over haar eigen leven.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige

verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker.

3.4. Verzoekster verklaart sinds 2005 lid van de UDJ te zijn, dat *"iedereen in de familie is er lid van"* (gehoor p. 4) en dat ze *"ik mobiliseerde de vrouwen tijdens betogingen. Ik organiseerde de betogingen"* (vragenlijst 3.3), *"ik maakte deel uit van de vrouwengroep die de mensen organiseerden, als laag profiel"* (gehoor p. 5) en dat acht van de vijftien à twintig leden van haar vrouwengroep familieleden waren (gehoor p. 6). Aldus kan van verzoekster de politieke kennis verwacht worden van een geëngageerd en actief lid, temeer heel haar familie lid zou zijn van de UDJ zodat tevens kan worden aangenomen dat er familiale politieke discussies gevoerd werden en concrete afspraken inzake activiteiten gemaakt werden.

3.4.1. Het is zoals de bestreden beslissing stelt niet ernstig dat verzoekster onbekend is met de volledige naam van haar eigen partij zoals gevraagd bij de aanvang van het gehoor (gehoor p.4: *"(UDJ waar staat dat voor?) Democratie and justice and change (Wat is de volledige naam van de politieke partij?) Ik weet niet."*), evenmin de correcte afkorting noch naam van de coalitie van oppositiepartijen kan geven (zijnde USN) waartoe de UDJ behoorde en de vraag hierover zelfs tot tweemaal toe ontwijkt (gehoor p. 8) en zelfs de afkorting en de naam van de overheidspartij niet correct kan geven (gehoor p. 11). Evenmin is aanvaardbaar dat verzoekster de woordvoerder van de UDJ niet kent (gehoor p. 7), noch kan duiden van welke partij de voorzitter van de USN afkomstig is (gehoor p. 9) geen leiders van andere vrouwengroepen van de UDJ kan noemen ((gehoor p. 9-10), slechts twee kandidaten bij de verkiezingen van 2013 kan opsommen (gehoor p. 11), evenmin kan toelichten wanneer de leider van de UDJ, gearresteerd werd (gehoor p. 12), temeer zij hieraan verwant zou zijn, slechts twee leden van de UDJ in België kent (gehoor p. 12) en de vertegenwoordiger in België van de UDJ zelfs niet kent (gehoor p. 12). Dat verzoekster, naast de voorzitter van de UDJ slechts twee andere namen kan geven van partijkopstukken, doch hun functie niet kan toelichten (gehoor p. 7) en (bijna) geen weet heeft van oppositieleiden die gedood of gearresteerd werden (gehoor p. 17), ondermijnt haar voorgehouden politieke profiel volledig.

3.4.2. Waar verzoekster nog verwijst naar de zaken die zij wel kende, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Waar verzoekster nog een schermafdruk bijbrengt van de facebook-pagina van de UDJ kan inderdaad blijken dat hierin de door verzoekster opgegeven zetel staat; dit neemt evenwel niet weg dat uit de in het administratief dossier opgenomen informatie kan blijken dat de initiële zetel van de partij elders gevestigd was. Indien uit de nota's van de raadsman kan blijken dat verzoekster twijfelde, eerst UNS zei en dit nadien corrigeerde in USN, dan kan slechts blijken dat zij niet vertrouwd is met deze koepelorganisatie, wat onaanvaardbaar is gezien haar aangemeten lidmaatschap van de UDJ. Dat *"Het feit dat de Officer daarna de naam van "UNS" ook gebruikte liet haar denken dat die naam correct was"* kan enkel bevestigen dat verzoeksters politieke kennis theoretisch is en niet opgedaan uit jarenlange ervaring. Dat verzoekster *"lid is voor familiale redenen kan uitleggen waarom zij geen brede kennis van de partij heeft"* kan evenmin worden aangenomen nu verzoekster tevens activiteiten (deelname aan vergadering, mobilisatie) voor deze partij verklaart, deelnam aan manifestaties en hierdoor diverse malen gearresteerd werd, wat een veel groter engagement en concrete activiteiten schetst zodat zij over een grondigere kennis had moeten beschikken, *quod non*.

3.4.3. Verzoeksters aangemeten politiek profiel komt manifest onwaarschijnlijk voor. Aangezien verzoeksters politieke kennis, zelfs over haar eigen onmiddellijke politieke omgeving, ernstig ontoereikend is, toont zij evenmin een politieke interesse aan, laat staan een partijpolitieke binding. De problemen die daaruit zouden zijn afgeleid en aanleiding gaven tot haar vlucht, kunnen dan ook niet overtuigen.

3.5. Zelfs indien verzoeksters lidmaatschap waarschijnlijk zou zijn, *quod non*, verklaart ze nog altijd niet waarom zij gezien haar beweerdelijk dermate laag profiel vervolgd zou worden, laat staan dat *“mijn familie in Djibouti, dat de meesten aangehouden werden, mijn moeder en zussen en broers, door mij”* (gehoor p. 3), nu er uit de objectieve informatie COI Focus Djibouti *“L’union pour la Démocratie et la Justice (UDJ)”* kan blijken dat er voor 2013 slechts drie arrestaties wegens UDJ activiteiten werden uitgevoerd, namelijk de voorzitter van de UDJ en twee Comitévoorzitters. Verzoekster brengt beweringen aan die niet gegrond zijn. Integendeel blijkt uit de COI dat er geen enkel familielid van een UDJ lid werd gearresteerd omwille van zijn verwantschap. Dit haalt meteen verzoeksters vrees omwille van haar verwantschap met de leider van de UDJ onderuit, temeer deze verwantschap niet meteen kan blijken en zij enkel verwant is *“langs vaderzijde, we delen de vierde overgrootvader”* (gehoor p. 4). Bovendien is niet aanvaardbaar dat zij geen enkele naam kan geven van eveneens gearresteerde medemanifestanten op de betogingen van 18 februari 2011 en 25 februari 2013 (gehoor p. 16) en, nog daargelaten de wijzigende verklaringen inzake haar lidmaatschap van de vrouwengroep, slechts één naam van een gearresteerd familielid op 25 oktober 2012 kan geven (gehoor p. 13-14), noch namen kan geven van celgenoten (gehoor p. 15). Waar verzoekster op het einde van het gehoor (gehoor p. 17) ook nog toevoegt dat ze voor drie uur gearresteerd werd op 9 oktober 2013, heeft ze dit niet eerder vermeld, wat haar wel degelijk kan worden aangerekend nu dit een directe vluchtoorzaak was. Bovendien kan blijken dat ze na drie uur gewoon vrijgelaten werd, wat haar vrees voor verdere vervolging ondergraaft en incoherent is met haar eerdere langere arrestaties en beweerde bedreigingen aldaar. Dat 9 oktober een politieconvocatie werd achtergelaten opdat verzoekster zich zou melden op 11 november 2013 kan evenmin getuigen van de nood aan een snel verhoor omwille van ernstige feiten. Daarenboven verklaarde verzoekster op de DVZ een eerste keer gearresteerd te zijn *“op 18/10/2011”* en vrijgelaten te zijn *“op 27/10/2011”* en een dagvaarding te hebben gekregen *“op 9/11/2013”* (vragenlijst 3.1), zodat ook haar verklaringen inzake de data tegenstrijdig zijn. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vervolging. Waar verzoekster nog meent dat *“De verwerende partij maakt geen beoordeling van haar verklaringen omtrent haar arrestaties en detenties”*, verwijst de Raad naar de uitgebreide derde paragraaf van de motivering van de bestreden beslissing. Bovendien kan worden vastgesteld dat deze motivering ruimschoots pertinent en voldoende is en dat er evenmin onduidelikheden zijn, zodat de commissaris-generaal terecht kon besluiten niet opnieuw op te roepen nu dit geen klaarblijkelijk nut zou gehad hebben.

3.6. Artikel 48/6 vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 4 § 5 van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, stelt dat wanneer de asielzoeker op wie de bewijslast ligt *“een aantaal”* (eigen benadrukking) van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, hij toch geloofwaardig wordt geacht wanneer hij aan de in artikel 57/7ter vreemdelingenwet opgesomde volgende voorwaarden voldoet. Er moet cumulatief aan de voorwaarden voldaan worden. Deze voorwaarden vereisen naast de plicht tot medewerking en het tijdig indienen van een asielaanvraag, dat verzoekers hun verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn, en de asielzoekers in grote lijnen geloofwaardig zijn. Verzoekster is dan ook bezwaarlijk ernstig waar zij aanvoert dat *“Als die aanvraag gestaafd is met deze elementen, is de analyse van geloofwaardigheid niet relevant. De geloofwaardigheidsbeoordeling komt enkel wanneer er geen elementen van bewijzen bestaan.”*, nu de geloofwaardigheid van het asielrelaas altijd de kern uitmaakt in elke asielaanvraag, of er nu documenten voorliggen of niet. Voor zover verzoekster verwijst naar bepaalde rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat het ongeloofwaardig bevinden van een asielrelaas een verder onderzoek naar een louter objectief risico op vervolging of schade niet mag uitsluiten, doch dit kan geenszins gelijkgeschakeld worden met het, in het door de asielzoeker verklaarde asielrelaas, laten primeren van documenten en andere bewijsstukken op verzoekers eigen verklaringen.

3.7. Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van

authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.7.1. Waar verzoeker meent dat *“De verwerende partij geeft geen concrete elementen om de authenticiteit of bewijswaarde van die documenten te bestrijden”*, verwijst de Raad naar de desbetreffende passage in de bestreden beslissing, dewelke hij bijtreedt. Dat verzoekster een bewijs van haar aanhouding zou hebben gekregen zonder officiële inbeschuldigingstelling, is daarenboven ongeloofwaardig, te meer hierop de vermelding staat *“Cette présente attestation est délivrée pour servir et valoir ce que de droit”* wat thuishoort in een administratieve verklaring teneinde bepaalde rechten vast te laten stellen, doch ongeloofwaardig is in een strafrechtelijke procedure, waarbij er daarenboven sprake is van foltering zodat niet kan worden ingezien waarom de Djiboutiaanse autoriteiten zichzelf zouden incrimineren. Bovendien stelt de COI Focus *“Djibouti” ‘Fiabilité des documents officiels’* van 30 juli 2014 dat *« Concernant les documents délivrés par les autorités djiboutiennes tels que les avis de recherche, les convocations, les mandats d'arrêt etc., Maître Z. a souligné, au cours d'un entretien avec le Cedoca en date du 20 mai 2014, que la corruption bat son plein à Djibouti. Il suffit de payer une certaine somme à un agent de la police/de l'Etat pour que ce dernier vous fournisse le document souhaité. Maître Z. a indiqué qu'il arrive que des agents donnent des documents vierges, cachetés et signés, afin que le demandeur les complète à sa guise. Il a également précisé que les convocations ne sont pas livrées aux personnes concernées. La même chose vaut pour les arrêts. »*. Verzoeksters uitleg dat *“De eiseres was niet het enige lid van de oppositie dat gearresteerd werd. Het is bijvoorbeeld bedenkelijk dat deze attesten werden afgeleverd aan leden van de oppositie na tussenkomst van de hoofd van de oppositiepartijen.”* is tegenstrijdig met haar eigen verklaringen dat *“ik vroeg hen me een papier te geven dat aantoonde dat ik aangehouden ben”* (gehoor p. 14).

3.7.2. Het dient te worden beklemtoond dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde afhangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Dienaangaande werd reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters politieke profiel en activiteiten, noch aan haar arrestaties. Eenzelfde conclusie geldt voor de fotokopieën van de attesten van de voorzitters van de ANC, de LDDH en de USN. De Raad hecht in deze geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien zijn deze stukken gesolliciteerd, vermelden de eerste twee stukken enkel privé emailadressen, en het derde dat uit zou gaan van de voorzitter van de USN, geen emailadres, en zijn ze *prima facie* enkel opgesteld op basis van verzoeksters eigen verklaringen gezien zij geen banden met de betrokkenen verklaarde, zodat hier geen bewijskracht aan kan worden ontleend, temeer het stuk van de LDDH een schrijffout in de stempel bevat (*“Ligues Djiboutienne...”*). Wat verzoeksters lidkaart betreft van de USN, betreft dit een fotokopie en staat hier geen datum van afgifte op, wat niet aannemelijk is.

3.8. Daar waar verzoeker dan ook een schending opwerpt van de artikelen 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet mist dit juridische grondslag nu deze artikels zijn opgeheven. Indien verzoekster verwijst naar artikel 48/7 en artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wijst de Raad erop dat een dergelijke schending elke feitelijke grondslag mist, nu verzoekster om voormelde redenen niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus, voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.9. De overige argumenten en documenten vermogen niet bovenstaande beoordeling te wijzigen.

3.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen met eigen interpretaties over de motiveringsplicht en de beginselen van het

vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses (*"Zij kende deze personen niet en heeft hun namen niet gevraagd"*), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK